

Sư Giác Nguyên giảng pháp

trong chuyến đi thăm thánh tích Ấn Độ

tháng Hai năm 2025

PHÁP THOẠI SỐ 16

Kalama tri ân đh Nguyễn Thị Ngọc Ánh ghi chép.

[05/03/2025 - 08:10 - anhlibrary]

rồi hức mấy hơi rồi gục xuống, rồi chết, rồi trở thành ra một cái xác sinh lên, rồi chảy nước, thì nàng nhìn như vậy nàng thấy một điều là các hành là vô thường, mọi thứ là khổ, thích cái gì cũng thích trong khổ, lập tức chúng A La Hán. Khi mà nàng đắc xong, thì ông vua cũng còn ngồi ở đó thì nàng xin xuất gia. Vua thương nàng lắm, vua đâu có đành, thì Phật hỏi vậy chứ Đại vương muốn nàng đi xuất gia rồi thỉnh thoảng vào gặp nàng hay là nàng phải viên tịch trong tuần lễ này. Thì vua nói thôi sống đi, thôi cho sống đi thế là nàng đi xuất gia và nàng trở thành ra là đệ nhất trí tuệ bên Ni, và một chuyện nữa cũng thú vị, Ngài xá Lợi Phất là đệ nhất bên Tăng, Ngài tu một A Tăng kỳ, một trăm ngàn đại kiếp, Ngài là cái vị mà gọi là.....có thể chuyển vận cái Pháp Luân mà Thế Tôn đã chuyển vận, chỉ cần một gợi ý của Đức Phật thì Ngài Xá Lợi Phất có thể tái hiện, thiết lập nguyên một cái hệ thống giáo lý như là Tam Tạng, bằng chứng là Ngài chỉ nghe lại cái Tạng A Tỳ Đàm vẫn tắt từ Đức Phật và Ngài thuyết lại nguyên một cái tạng A Tỳ Đàm mà mình thấy. Đó là đệ nhất trí tuệ.

Nhưng riêng nàng Khema, đệ nhất bên Ni, nàng không có tu lâu như Ngài xá Lợi Phất. Ngài Xá Lợi Phất một A Tăng kỳ và 100 ngàn đại kiếp. Riêng Khema chỉ bằng số lẻ thôi, 100 ngàn và Ngài Xá Lợi Phất là vị nhị Tổ của A Tỳ Đàm thì nàng Khema nàng chỉ đặc biệt sở trường cái bộ A Tỳ Đàm số 3, số 3 là bộ gì ta? là Dhatukatha, nàng đặc biệt nàng sở hữu cái bộ đó và đó là cái bộ mà mấy người học đại số nhìn vô thích lắm vì nó toàn là số không hà, đại khái như vậy.

Và cũng tại chùa Trúc Lâm này chúng ta đã nghe câu chuyện về vua Bimbisara, vua Bình sa Vương. Rồi sáng nay tôi có kể các vị nghe về cái chuyện cúng ở đây mà chết ở ngoài kia, chết ngoài chỗ nhà ngục ấy, cúng xong thì Ngài chết. Cũng tại chùa Kỳ Viên này là cái chỗ mà 9 tháng sau Ngày thành đạo, Đức Thế Tôn đã có một cái cuộc đại hội Thỉnh Văn gồm 1250 vị trước khi mà vua Bình Sa Vương dâng đất này thì Ngài và Tăng đoàn không có trụ xứ cố định, chỉ là gốc cây, rừng núi và vua đã cúng mảnh đất này cho Ngài, và Ngài nhận miếng đất này xong, mà cúng bằng cách là vua quỳ xuống cầm cái bình bằng vàng, bình nước rót vào tay Thế Tôn và xin Thế Tôn hãy nhận đây là cái Đạo Tràng, cái Trụ xứ cho Thế Tôn và Tăng chúng muôn đời, muôn đời. Cho nên hôm nay nếu mà không nói về pháp luật, không nói về mặt hành chánh mà chỉ nói về mặt đạo thì miếng đất này vẫn là gia sản của Đạo Phật vì đây là cúng cho Đức Phật. Người Ấn Độ nếu không tin thì thôi, mà tin thì một cái lá ở đây cũng là của Phật vì cúng cho Phật, cúng không có giới hạn có đúng không? cúng không giới hạn.

Thì trong cái cuộc họp mặt đó, tức là Ngài thành đạo vài rằm tháng 4, 9 tháng sau, vào rằm tháng giêng sau khi mà Ngài nhận. Sau khi mà vua cúng cho Ngài và Ngài nhận thì ngay cái đêm trăng đó 1250 vị A La Hán, một là lục thông, hai là không mời mà đến, ba là đều là Thiện lai tỳ kheo, không có cần mà cạo đầu, đắp y chỉ đưa cái tay như vậy, về vân tập ở đây và trong lúc buổi chiều khi mà 1000 vị đang ngồi ở đây, thì lúc đó Đức Phật Ngài thấy hai vị từ xa đi tới với 250 người nữa, thì Ngài nói với Chư Tăng rằng: này các Tỳ Kheo, hai cái người mà đang đến đó chính là Pamukha-putra, thượng thủ của ta. Các vị đến lúc đó đã đắc sơ quả rồi, rồi còn tại sao có 250 vị? là bởi vì họ đem hết mấy sư đệ, họ đem một nửa sư đệ của ông Sanjavairattiputra về hầu Phật, nghe kíp không? vì trước đây họ theo ngoại đạo, rồi sau đó khi mà hai

vị đắc Tu Đà Hườn, chuyện đó dài lắm, tôi chỉ cắt khúc phần đó, tôi chỉ kể vắn tắt là bà Khema thì bà đắc đạo là nhờ bà nghe nhạc, nghe thơ rồi vào Kỳ Viên và được Đức Phật Ngài độ cho đắc đạo. Còn Ngài Xá Lợi Phất, Mục Kiền Liên đắc đạo là nhờ hai người bạn thân đi xem kịch. Kịch ở đây tiếng Pali gọi là samajjatthāna nghĩa là lễ hội ở núi, nghĩa là mỗi năm dưới chân núi có một cái bãi trống thì người ta tổ chức lễ hội ăn uống no say, ca hát vậy đó, hai anh em ngồi coi, hai huynh đệ bạn thân ngồi coi. Đang coi vậy thì Ngài Xá Lợi Phất, Ngài nhìn Ngài Mục Kiền Liên, và Ngài Mục Kiền Liên Ngài nhìn Ngài Xá Lợi Phất. Ngài Xá Lợi Phất Ngài nói đời như kịch, Ngài Mục Kiền Liên nói kịch như đời, coi đã không. Một vị nói đời như kịch, một vị nói kịch như đời. Cũng có đứa phẩn son hồi nhào vô làm ba, hồi nhào ra làm má, rồi có hồi làm chủ, rồi có hồi làm tớ thì Ngài Xá Lợi Phất nói kịch như đời, Ngài Mục Kiền Liên nói đời như kịch, rồi hai anh em đứng dậy bỏ về, bỏ về đi tu, bỏ về đi tu làm học trò của một vị giáo chủ mà trong Kinh nói tại sao 6 ông mà chọn ông đó là vì hai lý do:

- Một, vì lúc đó ông đó ở gần đây.

- Thứ hai vì trong 6 ông, ông này cái giáo lý của ông là tạm xem là cao siêu nhất. Tại sao gọi là cao siêu? tôi nói cái này ra các vị sẽ thấy các vị là nạn nhân của cái cao siêu đó. Tất cả 5 vị kia đều có cái cương lĩnh giáo lý, lập trường, quan điểm, chủ trương, chính sách rõ ràng. Nhưng riêng cái ông thứ 6 này là ông tố tụng biện luận, hiểu không? nghĩa là ông không có một cái quan điểm nào rõ ràng hết, ông đưa ra xong cái ông phá, ông đưa ra xong cái ông phá, cái giọng như Bát Nhã vậy đó, chúng sanh không phải là chúng sanh đó mới là chúng sanh. Thí dụ hỏi ông mình làm phước, làm tội có không? thì ông nói: nói có cũng được, nói không cũng được, vừa có, vừa không tức là ông là tố tụng biện cho nên Ngài Xá Lợi Phất, Ngài Mục Kiền Liên, Ngài lướt qua 5 ông kia Ngài thấy giáo lý cạn quá Ngài không theo, thấy cái ông thứ 6 này nó mơ hồ, cái thứ mơ hồ nó cũng linh hơn cái thứ mà cụ thể, đó. Cho nên hôm nay mình muốn lập giáo, làm tổ sư thì làm ơn cứ nói mơ hồ, lững lơ con cá vàng không có rõ gì hết. Tại sao sở Khanh được lòng phụ nữ vì nó mơ hồ, chứ cái thẳng mà chí thú làm ăn nó khó lắm, củi khô để nấu, mà chõng xấu dễ xài, tôi nghiệp lắm. Đâu phải mấy thằng điếu hồi xưa, nhân loại có 3, 4 thời kỳ: đồ đá, đồ sắt, đồ đồng, rồi giờ đến thời kỳ đồ điếu. Có nghĩa là nó càng điếu chừng nào thì sức hút nó càng lớn, khổ vậy. Thì hai Ngài thông minh lắm nhưng mà trong thời gian chờ đợi sự chấp nhận của ủy ban nhân dân thì các Ngài thấy ông này là cũng có lý, mơ mơ hồ hồ, mơ mơ hồ hồ. Trước sau các Ngài cũng đi thôi. Ông Abraham Lincoln của Mỹ nói thế này: Bạn có thể gạt vài người suốt đời nhưng không thể suốt đời gạt mọi người.

Bữa đó Ngài xá Lợi Phất đang đi ngoài đường, Ngài gặp một vị Tăng đi nhìn xuống đất, cái này mới độc nè, khi nhận thực phẩm không vui, mà đi ngang người ta không cho cũng không buồn. Khi người ta cho cũng không có vui, khi người ta không cho cũng không buồn. Mà đi để đi mà lòng không có gì là mong đợi, không có gì để bắt mẫn, đi không phải để kiếm tìm, đi không phải để trốn chạy, bởi vì đọc cái đó mới thấy đặc biệt. Ngài thấy cái phong thái, cái đạo cốt Ngài thích lắm, Ngài mới đi theo, Ngài đi một đỗi Ngài đợi cho Ngài Assaji ngồi xuống, Ngài mới quỳ xuống Ngài thưa: Xin hỏi Ngài theo vị Đạo Sư nào, con nhìn cái phong thái Ngài con thích lắm.

Ngài nói ta mới tu, Ngài nghe Ngài bội phần hoan hỉ, mới tu mà xuất sắc, Ngài nói cho con nghe những gì Ngài đã học từ Sư Phụ. Ta mới tu ta chỉ biết một ít thôi. Nếu ông muốn nghe thì ta nói: "Vạn Pháp do Duyên sinh, vạn Pháp do Duyên diệt, Sư phụ ta là một bậc Đại Sa Môn đã nói rõ cái Duyên sinh và Duyên diệt đó". Ngài nghe như vậy lập tức Ngài hiểu ra được.